
L'ORGASME DE ROTTERDAM

Montse Rubinat

MONTSE RUBINAT (Barcelona, 1976) Escriptora i gestora cultural. Diplomada en Gestió Immobiliària i Tècniques de la Construcció per la Universitat de Barcelona, i en Administració i Direcció d'Empreses. Ha exercit de periodista en diversos mitjans. Professora d'Esriptura. Conductora de Clubs de Lectura. Guia Turística Literària. Ha publicat llibres de temàtica diversa, i ha estat reconeguda en diversos premis literaris.

L'Orgasme de Rotterdam

Estic gaudint a fons de ser posseït

JAY WISEMAN

El que és pornogràfic a ulls d'un home,
per un altre és la riulla del geni

DAVID HERBERT LAWRENCE

Vingut de terres llunyanes, el marquès Eth Daré Von Kàstich, més conegut com l'Orgasme de Rotterdam, amb l'aroma de mesc, seduïa i extasiava unes víctimes hipnotitzades pel seu pinzell embriagador.

Envoltat de vinyes i oliveres, s'aixecava recòndit el castell de Penefort, i des d'allà, de l'indret més ombrívol i penetrant de la Toscana, l'Orgasme de Rotterdam preparava el delirant elixir per atraure i capturar els seus amants. Alquímia pura i hermètica elaborada amb olis essencials

d'extracte de bergamota, fulles seques de raïm i artemisa, notes de syrah i riesling, i una lleugera remor de moscatell d'Alexandria.

Només d'ensumar-ho se li aixecava l'esperit del fal·lus cap a límits insospitats. Però encara li mancava un bri de l'element clau per ser infal·lible, un afegitó de collita pròpia per ser efectiu, unes gotes de la seva bravesa salina. I així, l'antiga energia dels seus ancestres se la servia amb un calze baptismal rere l'atenta mirada d'Asmodeus.

Sota els efectes pertorbadors de la lluna negra, despertava de la letargia diürna entre els sedosos llençols morats de dins del seu taüt. I es prenia una copa plena de gewürztraminer per fer sang! Tot disposat a xuclar el semen d'un altre mascle per viure eternament. Vet aquí l'element secret de la immortalitat sexual.

En la irresistible atracció que sentien els amants abans de ser devorats, l'Orgasme de Rotterdam ja els ensumava des del finestral gòtic de la torrassa més empinada del castell de Penefort. Obria de bat a bat els porticons per deixar que la boira gebradora penetrés dins del seu cos de pansa rejuvenida. Els llargs cabells negres li onejaven amb la lleu brisa de la nit mentre ensenyava sense complexos la vigoria a l'univers. Aquella hilaritat embogida, de fred per fora i calor per dins, l'engallardia, rellentia i encenia els pensaments més primitius. I, disposat a viure eternament, començava a

despertar les boies adormissades amb rítmics vaivens entre ungles llargues i afetgegades, fins endurir-se-li les mamil·les i alletar-se-li els mujols. Llavors, una rialla sardònica esclatava, ressonava en l'horitzó i arribava paorosament a les oïdes de l'escollit.

Amb els braços desclosos estenia la túnica i fixava els ulls inquisidors a través de la distància, per tot just llançar-se al buit i volar fins a aparèixer-se-li espectral a la presa cobejada. El jove botí notava fort l'ombrívola presència, però abans que la basarda malmetés el desig, l'Orgasme de Rotterdam espargia en l'ambient un subtil regalim d'elixir de mesc.

Amagada la veritable identitat rere una màscara veneciana, s'abraonava damunt l'amic amat com a *elogi de la follia*¹ per asseverar el plaer lluny de l'úter.

Una capa llarga i negra envellutada com a única indumentària per a un cos humitejat amb llet d'ametlla deixava al descobert un membre viril lubricat amb orgull, i emetia una flaire refinada d'encens i parafina que tot mascle sensible adorava com a Déu fornicador.

Abduït per la bèstia, el novell atònit l'acompanyà somnàmbul cap al castell de Penefort, submergit plenament en un estat paranoic-crític mai vist.

¹ És un escrit d'Erasme de Rotterdam, defensor crític del catolicisme enfront de Luter.

Obviant la sensació de caiguda vertiginosa, arribaren al balcó penya-segat de dalt de la torrassa, talment com uns acabats de casar.

La cambra del plaer es trobava aixoplugada sota un sostre alt com una església romànica, d'on penjava una solemne corona horitzontal de ferro forjat il·luminada amb espelmes i incomptables teranyines que cobrien els arcs de fusta policromada. L'atmosfera sobreescalfada pels desitjos més foscos entenebria el color de l'estança. El llit majestuós, de parrús giragonsat i escorça lacada d'alzina surera, reposava sobre una superfície de marbre com un altar major esperant l'arribada triomfal del marquès amb la seva preuada conquesta.

Les vitrines i calaixeres, a voltes neoclàssiques a voltes rococó, guarnien l'habitació amb cera enganxada des de temps immemorials.

Les parets revestides de vellut roig mostraven amb sobergueria uns quadres proteïformes en què es reflectien els rostres apergaminats de les víctimes sexuals en el moment de major clímax de l'últim orgasme sentit. Cares picassianes, corbes dalinianes desencaixades en plena efervescència, boques sialoides, ulls albins sense nineta, llavis desfent-se com a serps aixambergades! Una autèntica delícia d'art per als col·leccionistes més erectes.

I, sobre el capçal del llit, un marc sense rostre esperant capturar la darrera ànima fuliginosa.

En un obrir i tancar d'ulls, l'Orgasme de Rotterdam inhabilità l'amant lligant-lo al llit, subjectat pels canells amb unes tires de cuir marró. I el moment àlgid començava amb la dansa del ritual lasciu.

D'una revolada li arrencà la roba per deixar al descobert la seva humil condició. De ploma fina i llapis petit, el jove debutant s'obrí de cames posant de manifest allò que havia de ser succionat. I, sense voler escapar del fornicí, s'arquejava feréstec com un animal engorjat perquè frisava per ser menjat degudament. El marquès Eth Daré Von Kàstich, amb la *finezza*² que el caracteritzava, va fer com si res, i s'arraulí al voltant de l'àpat trempat. Primer, es va entretenir vilment fent subtils cercles i pessigolles a l'escrot, mentre la víctima girava el cap d'un costat a l'altre del llit com si foragités els mals esperits.

Aleshores, llepà i llepà estoicament amb llengua gatonada i melindrosa, fins a engrandir la cigala i fer embogir el contrincant.

Amb el membre enganxat dins la gola del llop, xarolà amb ralenti: ara tota, ara una mica, ara tota i tota...

El plaer sentit era tal, que la víctima es veia incapaç de cridar, com si la succió absorbís també l'aire que respirava. I el silenci contrastà amb l'espetic de la boca relliscant amb la saliva que pressionava amb delit tota la parra circumspecta.

² En italià, «finesa».

El floreig estava a punt de brollar i enduria la membrana del marruix melindrejat. I, sense deixar macerar el most, notava com surava la punta blenera i afavoria l'àcida conversió de màlica a làctica.

Tiols volàtils, aromes afruitats, grosella espinosa, ceps de llevat silvestre, reticle sarcoplasmàtic! *In vivo fervere*³ regali-mant pel canal d'alliberació.

Si la templança era una virtut cardinal, la concupiscència era un prodigi diví.

*Nemo patriam quia magna est amat, sed quia sua*⁴, exclamà l'Orgasme de Rotterdam després d'haver succionat la *kleine lul*⁵ que havia fet seva.

I amb clars signes d'agitació, el jove escollit traspassà el llindar estalzí, fent etern el seu rostre viciat dins del marc que penjava sobre el capçal del llit. I al davall, un plató seri-grafiat: «Matar el llevat i crear un vi fortificat.»

No hi havia mascle, en aquella ni en cap altra contrada, que sota els efectes de l'elixir de mesc pogués evitar sentir-se atret i desitjar ser succionat per l'Orgasme de Rotterdam. L'infern ja no feia olor de sofre. Es barrejava amb l'olor de plantes silvestres, esclat de marinada nocturna, segó embullat de fines herbes, sutge premat de dolces i amargues

³ En llatí, «en efervescència viva».

⁴ En llatí, «Ningú estima la seva pàtria perquè és gran, sinó perquè és la seva.» (Sèneca)

⁵ En neerlandès, «petita verga».

notes de raïm de la Toscana. Si el paradís existia havia de ser aquell... L'Èter l'hauria escollit per les sensacions indescrip-tibles de l'aroma dels seus perfums, pel reguitzell brodat en botes de fusta aixoplugades en soterranis tel·lúrics, rome-guera pels mugrons de solatge perpetuats en l'esperança de l'eunuc. Clapada fèrtil d'una nit d'estiu, fruit que arrauleix l'eixam de carn fremint, o pel mateix enfellonit balm del sexe entre vinyes. Qui sap el perquè...

I des d'aquí, des de la cambra contigua a la dels plaers enòlegs i eròtics mai vistos, us llevo aquest últim testimoni-atge per escrit de l'intrèpid marquès Eth Daré Von Kàstich. Ara ja sento com la flaire delirant de mesc s'apropa, i friso per gaudir com tots ells de l'elixir immortal de l'Orgasme de Rotterdam.